

2009

02

z p r a v o d a j

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Biblický úvodník

VEŠKERÉ DESÁTKY BUDOU HOSPODINOVY (LV 27,30)

Hospodářský řád ČCE v čl. 7 praví: „Hospodaření církve spočívá na dobrovolné obětavosti jejich členů. Jejich ochota pečovat o hmotné potřeby církve je jedním z projevů živé víry a vztahu ke sboru a církvi.“

Do středověku byly potřeby církve zajištěny starozákonními ustanoveními desátku (Dt 26,12, Lv 27,30 - a také v NZ - 1K 9,13). V dnešní době by

byly odvoody desátku nepraktické – představte si, že byste každý donesl desetinu toho, co jste vyrobili, či co se Vám urodilo; proto se přešlo na odvod peněžní, tzv. salár. Co však znamená to podivné slovo?

Salarium – původně dávka římským vojákům na sůl (pokud Vám to připadá divné, uvědomte si, že pokud dáváte spropitné, neznamená to, že obdarovaný musí tuto částku nutně propít); později se tak nazývalo služné úředníkům a soudcům. Od středověku se pak užívá

tento název pro příspěvek církvi, kterým je zajištěn její provoz.

Dnešní synodem doporučená výše saláru je 5 % z čistého ročního příjmu. To znamená, že kdo má měsíční příjem 10.000 Kč, měl by dávat salár ve výši 6.000 Kč ročně. Mám obavu, že po přečtení těchto řádků a při uvědomění kolik jsme opravdu zaplatili (a zaplatili jsme vůbec?) se zastydíme.

Avšak nelekejte se! Výše saláru je synodem pouze doporučována, nikoli vynucována! – Jistě každý přispívá podle svých možností. – A jsou mezi námi i tací, kteří slouží sboru i jinými hodnotami nežli finančními a jejichž služba je finančně nevyčísitelná. Těm pak budiž poděkováno.

R. Kimmel

V období od 1.12. do 31.12.2008 činily sbírky pro sbor 11.644 Kč. 25.12.2008 jsme také vykonali účelovou sbírku pro bohoslovce a vikariát, výtěžek byl 5.767 Kč. Všem dárcům děkujeme.

Ze sborového života

NAROZENINY V ÚNORU 2009

Eliška Skalická	01.02.1939
Hilda Kajzarová	02.02.1922
Juliana Formandlová	05.02.1914
Vlasta Šebková	05.02.1933
Jiří Ptáček	09.02.1944
Václav Kryštůfek	14.02.1920
Jaroslav Krupa	16.02.1959
Jaroslav Jurčák	16.02.1959
Stanislava Golková	20.02.1924
Bohuš Berger	21.02.1925
František Frýdl	23.02.1920
Michal Košťál	25.02.1979
Marie Liptáková	26.02.1914
Bohumila Lapuníková	27.02.1926
Květuše Tostová	28.02.1923

USNESENÍ STARŠOVSTVA ZE DNE 7. 1. 2009

PERSONÁLNÍ OBLAST

Hledání faráře: br. f. Janča nabídku odmítl, br. f. Wrana na vikářském kurzu připomene nabídku ostravského sboru

ORGANIZAČNÍ ZÁLEŽITOSTI

V dubnu se v partnerském sboru ve Speyeru koná slavnost u příležitosti znovuootevření rekonstruovaného kostela. Na tuto akci jsme dostali pozvání.

HOSPODÁŘSKÁ OBLAST

Farářský byt v domě č. 6 – vzhledem k tomu že není obsazeno místo druhého faráře, byl schválen pronájem jedné místnosti. Pronájem dalších pokojů: budou v ohláškách nabídnuty nejprve členům sboru, pak inzerátem.

🍴 JSTE TĚ, CO JÍTE 🍴

Tímto jste zváni na karneval, tentokrát zaměřený na jídlo a vše, co s tím souvisí, zertovné masky mohou být např.: ovoce, zelenina, pochutiny, hotovky, paňve, hrnce, vařečky, kuchyň a další - fantazii se meze nekladou...

Z historie (nejen) našeho sboru

STALO SE

1987

Počet lidí na Zemi překročil hranici 5 miliard. Proběhly Světové dny mládeže

v Buenos Aires. Byl přijat tzv. Montrealský protokol, jeho hlavním cílem je vyloučení výroby a spotřeby regulovaných látek (96 chemických látek), které podle vědeckých důkazů poškozují ozonovou vrstvu. K jeho plnění se zavázalo přes 180 států světa a Československo se smluvní stranou stalo v roce 1990. Generálním tajemníkem KSČ se stal Milouš Jakeš.

ZE SBORU:

Do bytu po br. faráři Veselém se přistěhovali manželé Hánovi. Br. farář Hána obdržel státní souhlas ke kazatelské činnosti, což mu umožnilo vypomáhat kazatelsky ve sboru i v seniorátu. Se svoji ženou se také ochotně ujal péče o farskou zahradu. Schůze staršovstva se konaly 10x do roka, z toho 2x společně s Vítkovicemi. Tzv. střední generace se scházela ve dvou skupinkách, po dvanácti až patnácti lidech. Br. farář Klobása na konci své výroční zprávy také děkoval: „...manželům Fono- vým za grafickou práci na vánočních a velikonočních pozvánkách, ses. Křápkové za pilné navštěvování nemocných a osamělých, ses. Haškové za vedení NŠ, br. Chlebounovi za zapisování (už 51 let)...“

Ze statistiky: 9 církevních pohřbů, 9 pokřtěných dětí. Sbor měl na konci 1685 duší, z toho 63 v Hlučíně, ostatní v mateřském sboru.

STALO SE:

1988

Usáma bin Ládín založil teroristickou organizaci Al Kajdá. Aféra Lockerbie, teroristický útok na

let Pan Am 103. Letadlo směřující z Londýna do New Yorku, bylo zničeno odpálením plastické trhaviny Semtex. Celkem bylo 270 obětí z 21 států. Dle expertiz bylo použito k detonaci něco mezi 340 až 450 gramů Semtexu. Trosky letadla byly rozptýleny na území celkem 845 kilometrů čtverečních. Na Václavském náměstí v Praze sešly tisíce lidí, aby většinou jen mlčky odsoudili komunistický režim. Na Den lidských práv se na Žižkově konala první úředně povolená demonstrace opozice proti komunistickému režimu.

ZE SBORU:

Z výroční zprávy br. faráře Klobáasy: „...uprostřed těch drobných proměn v minulém roce je jedna, kterou musím blíže pojmenovat. Musím říct, že v našem sboru skončila éra br. Jaroslava Hutáka. Byl svým způsobem duší našeho společenství. Nejenže byl 49 let pokladníkem, bral telefony a menší záležitosti sám vyřizoval, byl také doslova vrátným našeho sboru, otevíral a zavíral před a po shromáždění, toto vše skončilo, když se po vážné nemoci odstěhoval ke své dceři do Frýdku-Místku...“

30. října se konala u nás slavnost 70. výročí spojení dvou evangelických církví v jedinou ČCE, při které kázal br. M. Hájek.

K zamyšlení a k diskusi

JE DIAKONIE TOU PRAVOU CESTOU CÍRKVE ?

Motto: Jonáš 1,1-3; Matouš 28,19.20

Po naší církvi slyšíme mnohé chvály na užitečnost a mnohým potřebným prospěšnou službu Diakonie. Díky bohu, že je tomu tak. Touto službou jsme se ale až nezdravě a pro církev nebezpečně upnuli k humanisticko-samaritánské činnosti, jako jediné možné a potřebné službě.

Otázka teda zůstává. Je Diakonie tou pravou cestou při poslání církve zvěsto-

vat evangelium Ježíše Krista tomuto světu?

Za totality církev vzdychala a toužila po svobodě, v níž by mohla svobodně zvěstovat evangelium atheistickému světu. Tuto touhu nám milostivý Bůh nečekaně splnil a církev dostala prostor pro misijní práci. Bohužel, tohoto úkolu a nové příležitosti se církev zalekla. Zjistila, že jako ty neopatrné panny z Matoušova evangelia 25,8 není dostatečně připravena. Proto, podobně jako Jonáš, který utíká od svěřeného poslání do Tarsu, tak podobně církev se uchyluje k „pohodlnější“ službě, k samaritánskému způsobu poslání. Vždyť Ježíš řekl: „Žíznil jsem, a dali jste mi píti, hladov jsem byl, a dali jste mi jísti, nahý jsem byl, a přioděli jste mne. Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z bratří mých nejmenších, mě jste učinili.“ (Mt. 28,35.)

Tomuto poslání, jako církev, jsme zůstali Bohu a světu dlužní. Jinak tomu bylo u našich praotců. Jednota bratrská a Moravští bratři tuto výzvu slyšeli a uposlechli. Kázali Slovo Boží a Jeho zvěst o potřebě spasení nesli národům od Afriky až po Aljašku, Eskymákům.

Známý, veliký americký evangelista, Billy Graham ve své knize „Svět v plamenech“ vidí stav dnešní církve pro tyto nedostatky:

1. Tisíce lidí bylo v církvi, aniž prožilo opravdové setkání s živým Ježíšem Kristem. Na místo osobního spasení, byly postaveny dobré skutky, sociální reformy a náboženské obřady. Protože církev, ve svém odklonu k přirozenému náboženství, stále káže humanistické evangelium,

klade si mnoho laiků i duchovních pronikavé otázky o účelu a poslání církve.

2. Dnešní církev, ke své škodě a škodě společnosti, se příliš vzdala zvěsti o znovuzrození. Jan 3. 5.

3. Církev je v nebezpečí, že obrátí děj marnotratného syna. Ježíš řekl, že marnotratný syn přišel sám k sobě a opustil cestu pasáka vepřů, dal se na cestu zpět k otci. Místo toho, abychom se pokusili dostat marnotratného syna z ciziny, pokoušíme se v prasečinci tohoto světa mu to udělat příjemnější. Tolik Graham.

Pozorný čtenář Nového zákona je přesvědčen, že svět stojí na pokraji zániku. Svědectví o tom podávají špatné mezilidské vztahy, chamtivost, závistivost, nenávisť, morální úpadek (homosexualita podpořena církví), honba za bohatstvím, vulgarizace kultury a neposledně šíření zhoubných smrtelných nemocí, které ohrožují celé národy.

Nejinak je to i s naší planetou, která se zmrítá z jedné katastrofy do druhé. Příroda, kterou Bůh stvořil jako dokonalé dílo s řády a zákony, nám oplácí naše bezohledné chování k ní.

Všechny tyto události jsou znamením doby, na níž se učedníci ptali Pána Ježíše. Apoštol Pavel v listu do Říma 13,14. napomíná bratři: „Víte přece, co znamená tento čas, už nastala hodina, abyste prociťli ze spánku, vždyť nyní je nám spása blíže. Noc pokročila, den se přiblížil.“

Žel, že tato slova s kazatelen neslycháme. Posluchač pak odchází s pocitem, že vše je v naprostém pořádku a není se čeho obávat. Jeho svědomí není zasaženo.

Troufám si říci, že církev těchto časů postrádá dar Ducha svatého. Kdyby ve společenství církve byl přítomen, děly by

se věci, podobné událostem dle Skutků 2,4-7.

Výše citovaný evangelista Billy Graham v uvedené publikaci píše: „Když se Sodoma a Gomora provinily těmi hříchy, Bible praví, že Bůh je neušetřil.“ Konec citace. Domníváme se, že ušetří svou církev, která se staví hluše k Jeho varování?

V Písmu čteme, že soud Boží se započne od domu Božího. Ten již začal, že církvi odňal Ducha svatého. Křesťané a Křesťanství ztratilo ve světě kredit a důvěryhodnost svého poslání. Představitelé a kazatelé by měli umět rozpoznat, která cesta vede do Ninive a která do Tarsu. Milostivý Bůh, ústy proroka Izaiáše, volá: „Vraťte se k tomu, od něhož jste hluboko odpadli, synové Izraele.“ (Iz. 31,6) Tento návrat k původním kořenům našeho lidství, jímž je nesení zvěsti o návratu k Ježíši Kristu, jako jediné a pravé naději pro lidstvo a tento svět.

Díky Bohu za dar Diakonie, díky za ty zástupy nasycených, napojených a ošacených. Díky za každou její službu. V této službě jsme ale zastupitelní. Ve zvěstování evangelia nikoliv.

Proto nestavějme své úsilí jen na Diakonii pro své vnitřní uspokojení. Je tady také misijní poslání.

*Bo-
huš Berger*

DOKTOR MARTIN LUTHER

(dokončení článku o M. Lutherovi z prosince 08)

DOKTOR MARTIN A VEČEŘE PÁNĚ

Pro doktora M. Luthera byl rozumový výklad večeře Páně, jak jej zastával švýcarský reformátor Oldřich (Huldreich) Zwingli (1484-1531) rouháním. Ten o svátostech učil, že jsou jen na památku Ježíšovy smrti, že jsou jen obrazným znázorněním vykoupení. Nevěřil, že by byly prostředkem Boží milosti a že by při nich Kristus vstupoval ve skutečné mimořádné obecenství s věřícími.

Luther hájil názor, že večeře Páně je zvláštním obecenstvím s Ježíšem. Neučil sice po katolicku o předpodstatnění chleba a vína, ale pomocí scholastických výkladů, k nimž se po dřívějším odmítání scholastiky vrátil, dovozoval, že je Kristus svým tělem při večeři Páně přítomen. (Scholastika – středověký filosofický směr, který se snažil zdůvodnit křesťanskou věrouku především myšlením aristotelským; též se tím označuje strnulý způsob myšlení nebo výkladu.)

DOKTOR MARTIN A POLITIKA – VĚCI VEŘEJNÉ

Luther viděl svět docela odcizený raským řádům. Hřích mu byl tak tíživou skutečností, že pokládal za marné, ba nesprávné, chtít tento svět reformovat vytýčením a prosazováním nových řádů podle Božího slova. Křesťan má nechat platit řády veřejné vzešlé z porušených lidí. Na tomto světě jinak nebude. – Přesto byl od počátku Luthe-rova vystoupení v Německu strach ze sociální revoluce. Někteří vytýkali reformátorovi, že chce být novým Husem, ba dokonce i Žižkou, že chce vstoupit na sociální pole. Nelze říci, že by reformace vyvolala selské bouře, nespokojenost se projevovala v drobném lidu ve městech i na venkově před Lutherovým vystoupením. Není ovšem pochyb, že reformace měla značný vliv zejména

skrze pouliční kazatele. Sedláci původně nechtěli svých požadavků docílit zbraněmi a bojem. Chtěli toho dosáhnout spíše pokojnou cestou – skrze petice, manifestace apod. Chtěli svobodnou volbu faráře, svobodu honitby a rybolovu, zmenšení služebních povinností a závazků, vrácení původně společných lesů, pokud si je vrchnosti duchovní a světské nekoupily, a další.

Sedlákům se z počátku dařilo. Vrchnosti byly překvapeny, ustupovaly vyjednávané s hnutím, později ovšem došlo k brutalitám ze strany povstalců, vybíjení a pálení šlechtických sídel. Luther zpočátku byl na straně sedláků a vybízel pány k ústupkům a povolnosti (znal problémy selského lidu), ale současně varoval i sedláky. Když však neuspěl u sedláků a bouře se šířily, opustil selskou věc a ve spise „Proti loupežným a vražedným hordám sedláků“ pány vybízel přímo ke krvavému zničení revolty. Povstalci byli poraženi zejména v krvavé bitvě u Frankenhausenu v květnu 1525. Luther již r. 1523 uznával ve svém spise „O světské vrchnosti“, že stát se nedá řídit podle evangelia, které je každému křesťanu nejdůležitějším příkazem v životě soukromém. Křesťan jako vůdce, kníže musí i zabíjet. A tak i tyranická vrchnost je jen boží trest na lidi, křesťan se jí nemůže vyhnout. Může být kritizována, ale povstání proti ní není přípustné. Křesťan má podle něho právo pasivního odporu, tj. vystěhování, ochod, ale ozbrojený odpor Luther zavrhoval. Takový byl jeho názor na stát a vrchnost, vyplývající z jeho studií Písma a ze situace, z jaké jeho reformace vyrůstala. Zde se otevírá otázka, zda by tento názor změnil, kdyby viděl plynové komory v Osvětimi, zločiny hnědé a rudé totality.

DOSAŤ LUTHEROVA OBJEVU EVANGELIA MILOSTI

Nikdo nepředstihl Luthera v radostném opěvování a vynášení neskonale milosti nebeského Pána. Všichni ostatní reformátoři rádi uznávali platnost evangelia v tom smyslu, jak jej kázal Luther. Mezi Bohem a člověkem není lidských prostředníků, všichni věřící jsou kněžími. Není tedy ani papež veleknězem a hlavou církve. Mše není opakováním oběti Kristovy, která je platná jednou provždy. Spasení není možno získat zásluhami. Odpustil-li Bůh věřícímu všechno, není očištec, nemají smysl mše a modlitby za mrtvé, ušní zpověď. Ty, věřící človče, nejsi skrze víru učiněn dokonalým člověkem. ale Kristova spravedlnost je ti připočtena k dobru. Křesťanská svoboda podle Luthera dovoluje ponechat v kostelích obrazy, jen když nejsou uctívány modlářským způsobem, je dovoleno zachovávat obřady, které se Písmu neprotiví, i když v Písmu nejsou nařizeny (týká se i Vánoc spod.). Luther věděl, že je nutné vstřípit i prostým lidem a dětem bohoslovecké vědomosti, a dovedl je podat jasnými slovy. Pod vlivem reformace kněží vstupovali do manželství, sám Luther se oženil s bývalou jeptiškou Kateřinou z Bory. M. Luther složil mnoho krásných písní duchovních. Nejznámější je Hrad přepevný podle Ž 46.

Nejvyšší ukončil životní pouť německého reformátora roku 1546. Jedněmi byl Luther ctěn nade všechny smrtelníky, jinými nenáviděn, pomlouván až za hrob. Reformovat celou církev se ovšem ani v Německu nepodařilo. Došlo k trvalému rozdělení, které trvá až do dnešních dnů.

Břetislav Maněk

MALÁ REMINISCENCE NA 11.1.2009

Židům 13, 17:

Poslouchejte ty, kteří vás vedou a podřizujte se jim, protože oni bdí nad vámi a budou se za vás zodpovídat. Kéž to mohou činit s radostí a ne s nářkem, to by vám nebylo na prospěch.

V neděli 11.1.2009 jsme se jako farní sbor Českobratrské církve evangelické v Ostravě sešli po bohoslužbách abychom spolu s br.farářem A. Wranou přemýšleli o budoucnosti sboru a o dalším jeho působení u nás (po 10 letech služby podle řádů musí farář požádat o znovuzvolení). Již na poslední schůzi staršovstva byla vypracována „Povolávací listina“, která obsahovala šíři práce, kterou sbor od faráře bude požadovat. Na prvním místě byly bohoslužby a služebnosti (Večeře Páně, křty, pohřby, svatby, biblické hodiny) a se spolupracovníky pak děti a mládež a mnoho dalších úkolů, které budou jistě probrány na sborovém shromáždění.

Jsem vděčná, že kázání evangelia je na prvním místě, a jsem vděčná, že bohoslužba je českobratrská evangelická. Možná, že neosloví všechny, že není dost „misijní“, ale nutí k přemýšlení o hodnotách v životě a o porozumění Bibli. Celá nedělní diskuse však byla o něčem jiném. Nevěřila jsem, že jsem v křesťanském společenství. Na hlavu bratra faráře se snášely výčitky od chyb v kartotéce, o špatné komunikaci, nedostatečné práce s mládeží, nic nového nenabízí, nevykonává svou práci kazatele jako „poslání“, o neocenění těch, kteří práci pro sbor konají ve svém volném čase a dokonce padla zmínka o brzkém „vyhoření“ kazatele.

Trochu smutné že. Zejména v době kdy už tři roky hledáme druhého faráře a kdy se nikdo nehrne do tak složitého sboru jakým Ostrava je a že ze všech kandidátů, kteří u nás kázali, je ten náš stávající nejlepší. Tak jako my očekáváme od faráře určitou „práci“, tak i on má právo očekávat, že ho sbor podrží, že mu pomůže a třeba i napomene (nic proti kritice), ale že se najde společné řešení.

Staršovstvo uzavírá povolávací listinu těmito slovy: Bratře faráři, věříme, že práce v našem sboru bude pro Vás radostná a pro sbor požehnáním a Pánu Bohu ke cti a chvále. Budeme se snažit být Vám oporou a pomocí a vyprošujeme pro Vás sílu, moudrost a moc Ducha svatého.

Doufám, že to nebyly jenom „zbožné fráze“ ale že se podle toho budeme jako sbor chovat. Mysleme na to i při rozhodování o volbě faráře, či zda zůstat neobsazeným sborem. Na závěr bych chtěla citovat slova babičky B.Němcové – není na světě člověk ten, aby se zalíbil lidem všem.

Jana Jančová

Střípky

„Bože, děkuji ti, že za mého mládí ještě nebylo porno na internetu.“

Říkala mi: „Vy jste farář, vy té víře více rozumíte.“ (?????)

„Ti adventáci mluví při bohoslužbách daleko zaníceněji než my evangelíci. Pak mezi sebou však o úplně stejných blbostech jako my.“

Doposud vypadaly televizní přístroje jako neforemné krabice. Ty dnešní, ploché, však už i tvarem (nejenom umístěním a způsobem používání jako doted) připomínají domácí oltáříky.

„Na vás evangelících se mi líbí, že nemáte zpověď.“ (???)

„Spěchala jsem, ale když přiběhnu k semaforu, svítila červená déle než obvykle.“
– Dodnes máme sklon hledat zlý úmysl – staří by řekli demony – za vším možným, i tam, kde nejsou.

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- ♦ duchovní rozhovory
- ♦ lekce uvedení do křesťanství
- ♦ texty kázání od br. faráře Wrany
- ♦ Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- ♦ zasílání Zpravodaje
- ♦ vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- ♦ kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswra-na.blogspot.com

ADRESA:	Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava
TELEFON:	596 122 943
E-MAIL:	cce.ostrava@volny.cz
WEB:	www.volny.cz/cce.ostrava
FARÁŘ:	Aleš Wrana (tel. 596 122 943)
KURÁTORKA:	Jana Hašková (591 120 490)
BANKOVNÍ SPOJENÍ:	16 44 32 93 59/0800

Příspěvky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek

PROGRAM VE SBORU - ÚNOR 2009

úterý 3. února	9:00 Kavárnička (ve sborové kanceláři) 19:00 starší mládež (ve sborové kanceláři)
středa 4. února	15:00 dorost 17:00 biblická hodina
pátek 6. února	16:00 konfirmační cvičení 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 8. ÚNORA – 9:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ

úterý 10. února	19:00 starší mládež
středa 11. února	15:00 dorost 17:00 biblická hodina 18:15 schůze staršovstva
pátek 13. února	16:00 konfirmační cvičení 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 15. ÚNORA – 9:30 BOHOSLUŽBY

úterý 17. února	9:00 Kavárnička 19:00 starší mládež
středa 18. února	17:00 biblická hodina

NEDĚLE 22. ÚNORA – 9:30 BOHOSLUŽBY (VEDE BR. TOMÁŠ NOVOTNÝ)

úterý 24. února	19:00 starší mládež
středa 25. února	15:00 dorost 17:00 biblická hodina
pátek 27. února	16:00 konfirmační cvičení 17:00 mladší mládež 19:00 střední generace (ve farním bytě)
sobota 28. února	dětský karneval (informace uvnitř Zpravodaje)

NEDĚLE 1. BŘEZNA – PRVNÍ POSTNÍ – 9:30 BOHOSLUŽBY RODINNÉ, S VEČERÍ PÁNĚ, hostem při bohoslužbách a po nich bude celocírkevní kantor Ladislav Moravetz; po bohoslužbách schůzka učitelů NŠ